

søgning om Afsked skal tages til Følge eller ej.

Udvalget foreslaar derfor, at der til § 53, 2det Punktum, føjes: „for Dommernes Vedkommende gælder denne Bestemmelse ikke, jfr. Grundlovens § 71.“

Ændringsforslag Nr. 12 tilsigter, at den Begunstigelse, som hjemles de militære Tjenestemænd med Hensyn til Beregning af deres Pensionsalder, kommer alle paagældende Tjenestemænd til gode. Som Paragraf 54, Stykke 9, er formuleret i Lovforslaget, vil en Del Underofficerer, der er overgaaet til Officersstillinger, ved deres Afgang faa Pensionsalderen beregnet fra deres 35te Aar; ved den foreslaaede Ændring vil Beregningen kunne foretages fra det 30te Aar.

I Ændringsforslag Nr. 13 foreslaar Udvalget, at § 59 udgaar. Denne Paragraf bestemmer, at en Tjenestemand i Almindelighed ikke kan afskediges, førend 3 Maanedér er forløbet, efter at der er udarbejdet en Opgørelse af Pensionens Størrelse og Tjenestemanden er gjort bekendt med Opgørelsens Resultat. Udvalget ser ikke rettere, end at en saadan Regel kun i meget faa Tilfælde kan være af nævneværdig Nytte, medens den utvivlsomt tidt vil kunne bevirke en umotiveret Forhaling.

Ændringsforslaget til § 64 er redaktionelt.

Ændringsforslagene til § 66 tilsigter at fastslaa det som en Ret, at en Tjenestemandsenke oppebærer Børnepension efter de i Paragraffen fastsatte Takster. Efter Kommissionens Forslag og efter den nugældende Lov er der kun Tale om, at Børnepension (Børneunderstøttelse) tilstaaes, hvor Omstændighederne taler derfor.

Ændringsforslag Nr. 16 foreslaar en bedre Affattelse af § 71, 1ste Stykke. Som Bestemmelsen i Lovforslaget er affattet, vil den, sammenholdt med Bestemmelsen i § 54, Stykke 3, kunne føre til, at en Tjenestemand (eventuelt hans Enke), som

i Løbet af de 3 første Aar efter Lovens Ikrafttræden opnaar en Lønningsforbedring, bliver gunstigere stillet i pensionsmæssig Henseende ved Afgang (henholdsvis Død) før end efter den 1. Oktober 1922. For at undgaa dette foreslaas Bestemmelsen ændret som i Ændringsforslaget angivet.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 17 bemærkes følgende:

Ved Lov Nr. 65 af 12. April 1892 om Statsbanedriftens Ordning blev der givet en Del Tjenestemænd ved Statsbanerne Ret til at vælge mellem at underkaste sig de almindelige Pensionsbestemmelser eller fortsat at være undergivne Bestemmelserne af 10. Maj 1869 om Alderdomsforsørgelse m. v. I begge Tilfælde skulde de svare et Afdrag af 5 pCt. af Lønningen, medens Staten i det sidstnævnte Tilfælde for sit Vedkommende tilskød tilsvarende 5 pCt., saaledes at der for den paagældende hvert Aar henlagdes 10 pCt. til hans Forsørgelseskonto. Ved den nye Lov bestemmes, at der fremtidig skal afdrages $2\frac{1}{2}$ pCt. af Tjenestemændenes Løn. Men da dette Afdrag ikke er tilstrækkeligt til at opfylde Bestemmelserne af 10. Maj 1869, idet disse forudsætter en samlet Opsparing af 10 pCt., hvoraf 5 pCt. fra Tjenestemanden, fremkommer en Forskel, der bedst kan udjævnes ved den i Ændringsforslaget foreslaaede Fremgangsmaade.

Til Kapitlet om *Efterindtægt* stilles 3 Ændringsforslag. Det første tilsigter, at Konjunkturtillæg skal medregnes ved Fastsættelsen af Efterindtægtsbeløbet. Dette er i nøje Overensstemmelse med de Regler, efter hvilke Efterindtægten i øvrigt beregnes.

De to andre Ændringsforslag til dette Kapitel er nærmest redaktionelle; det kan neppe anses for fuldt korrekt at tale om ikke-maanedslønnede Tjenestemænd (jfr. Definitionen af en Tjenestemand i § 1 og Bestemmelsen i § 31, Stykke 1, om Lønnings Udbetaling).